

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quà theoreticè, quà practicè
proponuntur

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Stimulus 9. Conscientia promeritarum pænarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

mur à Deo, damnemur à nobis, ut absolvamur à Deo. Inveniat nos Deus occupatos in iudicio nostri, ut nos in iudicatos abire faciat in vitam æternam ab iudicio suo.

Stimulus IX.

Conscientia promeritarum pœnarum.

Stipendia peccati mors; & quidem cum omnibus *Rom. 6. 23.* mortis tum anteaambulonibus, tum comitibus, tum pedissequacibus. Quasi enim quidam belli (contra Deum) ductor est Peccatum: cui militat omnis peccator. *Qui enim facit peccatum, Joan. 8. 32. servus est peccati,* & iste militibus, sive servis suis solvit stipendia, Mortem. Mortem temporalem cinctam omnibus miseris hujus vitæ, quæ omnes veluti addititiæ, mortem principem principalemque consecantur, comitanturque. Mortem deinde Animæ Spiritualem: quoniam peccatum est mors animæ, privatio gratiæ, & Amicitæ Divinæ, venenum charitatis & omnis virtutis, Traditio in servitutem diaboli, & possessionem pabulumque inferni, Hæreditatio damnationis æternæ, eradicatio omnis meriti, & juris ad vitam æternam, æternum exilium à Deo, irreconciliabilis averfio & rebellio à Deo: Malitia omni peior malo, cujus pœnæ & vindictæ, nullus infernus, nulla damnatio sit satis; propter quod æterna illi assignatur punitio ab iustissima æquitate Dei: ut quæ castigari satis nunquam possit, semper castigationi subsit.

Atque hoc est tertium stipendium Peccati Mors scilicet, atque damnatio æterna, habens amissionem Dei æternam, habens ardores & combustionem æternam, habens vermem, qui non

non moritur in æternum, habens desperationem, furorem, rabiem æternam, habens mortem immortalem, immortalitatemque mortuam, habens cibum & pastorem mortem æternam, habens maledictionem æternam, habens societatem supplicii, cum diabolo, & angelis ejus æternam, habens salitionem ignis æternam. Age jam homo: pecasti? ecce hæc sunt stipendia tua: quæ tibi numerat Dominus tuus. Non te delectant ista stipendia? non etiam ergo delectent te peccata tua. Non vis *ut ascendat fumus tormentorum tuorum peccatorum in secula sæculorum?* hoc age nunc, ut nunquam non ascendat coram Deo deploratio, & detestatio & expiatio, & digna per omnes gradus pœnitentia peccatorum tuorum. En justitia Dei, æternitas tormentorum inferni ad scelera tua vindicanda non sufficit: tibi ad eadem in hac vita deploranda, tantillus pœnitentiæ (utinam non & ipsius pœnitentiæ) luctus propè momentaneo tempore decursus sufficiet? Pro Superi! Peccator reservat pœnitentiam suam in extremum vitæ halitum: & in eo se abundè credit persoluturum, tam omnem in Deum, & coram Deo reatum, quàm totius æternitatis supplicium. Quis credat veram huic inesse pœnitendi voluntatem, qui ad eò perfuntoriam credit sibi suffecturam pœnitentiam? Non est quidem impossibile apud Deum omne verbum, nec est abbreviata manus Domini ad miserendum: non est tamen voluntaria procrastinatione abbrevianda coram Deo pœnitentia. Brevis enim pœnitentia, ut plurimum levis est, & quæ sera est, raro vera est. Denique hostis hominis est diabolus, qui seram brevemque laudat

Apoc. 14. 11.

dat & suadet pœnitentiam. Deus est autem, qui & citam, & longam, & seriam severamque desiderat, requirit & probat acceptatque pœnitentiam. Ad causam utriusque pœnitentiæ decidendam, satis præjudicii adferunt sui Authores. Nemo sanus, dubia, securis præposuit.

Stimulus X.

Conscientia damnorum Spiritualium.

AD pœnas spirituales peccatorum nostrorum rursus revolvor, ut earum metu, imò conscientia, animam segnescentem ad expianda fugiendaque mala, ad procurandum fervescendumque in nobis exstimulem. Ad pœnas peccatorum non tantum mortalium, sed etiam venialium, ac ne talium quidem, etiam occasionum & causarum, Justus Deus, pertinere debere arbitratus est, pœnas spirituales: quæ maximè consistunt in subtractione auxiliorum Dei efficacium singulariumque & animæ necessariorum ad evitanda peccata graviora, ad cavendas vel vincendas tentationes & occasiones periculosas, ad pervincendas difficultates, tam à diabolo, quàm ab aliis creaturis, quàm ab ipsius animæ habitibus affectibusve con surgentes, ad videnda & declinanda pericula lapsuum, ad aggrediendum perficiendumque feliciter præclara Divini obsequii opera, ad promptè, commodè, flexibiliter obsequendum voluntatibus Divinis, ad continuandum bona, ad progrediendum ad optima, ad perseverandum in perfectis & arduis, ad obtinendam victricem congruamque suavitatem voluntatis, ad excludendam duritiam cordis, & stuporem cæcitatemque mentis, & derelictionem Divinæ specialis protectionis.

nis.